

61

(H4)

Triest Sept. 16^{án} 1854.

Fél lábam már a csónakon
Fél még a szárazon:
Szemem a távol hon felé,
Szűm nálad angyalom!

Szilaj vagy, hő remény való
Mely ide vesztett,
S most csak vízhangos hallom én
Széled emlékezet!

Ha látod néha estvelen
Hajótok csillagát
Gondolj rám akkor kedvesem,
Megyek - Esten hozzád!

62 (115)

Velenze Sept. 19^{én} 1854.

Mindegy ékes, ódon, de üres kardhüvely,
Aranyból fényesen, kövekkal rakottan
Képed lelkem előtt, város! így tűnik fel
Büszke palotáid' hogy meglátogattam.

Szépek palotáid' Száx remek egy helyben,
- A művész sűrűsen elmereng te rajtad
- De az erős acél nincs már a hüvelyben
Mellyel a népeket rabigádba hajtad!

Elve még halott vagy. Tőst gondolatid
Némán háborgatják moudlygo tengered'
- Oh! mert dics és öröm, gyász, s rabigá vált itt.
- - - Míg az ég ugyan az a laguna felett.

A szent

1.

A szent Marcus többé nem diadal rakta
 Szárnyas oroszlanja nem győzelmi emlék
 Abban szolga könyvöl harmatos az óltár
 Emerek meg vittá - kegyelomból nyervek.

Hát a legtöbb fénynek, s bűnnek is anyaját
 Hidegen a Doge labát li nézheti?
 - Szomorán kíméleti: eljegyzett aráját
 A botor idegen meg hogy fertőzteti.

A két veres oszlop melyet a dühöds nép
 Anhitvámságának hírnökeül emelt.
 Remes, de egyxerómind taniságos emlék!
 - Peldájával meghűt sok lángoló kebelt.

Szép vagy, szép Velenexé! s lehetek meg sóráig.
 Exer palotáid meg nem dűledexnek,
 - A föld minden népe horrad búcsút állit
 - Tővárosjá lettél az emlékeresnek!

(63) (116) Turin Oct. 11^{en} 1854.

* Ticino hidján sir a leányka.
 Erzekony szivét nagy keserv bánja
 A sílvo partrol haza jött volna,
 Alját állossa egy rit vamorolga.

Th most nyakában /: Püisepe vette /
 Egy piros selyem kendő volt vette,
 Tegnap volt vővár: be sem szeghette,
 Sim a vamorolga bánja érte!

+ + + A milor

* A szent Marcus többé nem diadal rakta
 Szárnyas oroszlanja nem győzelmi emlék
 Abban szolga könyvöl harmatos az óltár
 Emerek meg vittá - kegyelomból nyervek.

* Ticino hidján sir a leányka.
 Erzekony szivét nagy keserv bánja
 A sílvo partrol haza jött volna,
 Alját állossa egy rit vamorolga.

x = Süssoppe

A' mikor vette, Beppo* axa monda
 Míg hü leisz horraim, viæld naponta,
 Mikor eljársolax, lösd fel egy fava,
 I megestüdütt ö anyja virgára.
 x x x

A' kendös harcokos orvágba szössel
 A' ki vielte, megfiratessél.
 De ö mit adjon? Anyja levelet?
 - Esete inkább minis ex-erájis erekljét.
 x x x

Nacins a vámos, beszig fülébe -
 Coupa egy lang lesz Rosetta kepe,
 Sötét szemétöl pattog a villám:
 Sindül le virva a folyam partján.
 + + +

Pattog ax vstor, sombol a negy lö,
 Megáll a hidnál ax éter hinsó,
 Gardag sieje irfi száll ki belölle
 Mhi baj galambom? igy leidi szölle
 + + +

Ügyes meghallván, a lányt kiválsja
 Szép hintájában helyel kihalja,
 - Nem vir Rosetta, hamar megbékél
 - Taj de kendőjes ellapsa a szél!
 + + +

- Ellapsa a szél magas is a lányt.
 Felejsi Beppet ax irfi karján;
 - Mai minallunk itt ex szöcskös járvány,
 Egy hü lány sínes a Ticino partján.
 + + +

Nizza 1841

4. 64. (117.) Nixra Oct: 21^{em} 1854.

Nincs egy felhő az égen, oly kék és elevon,^H
ahát az egető nap rózsája festi len
Fel hullám nem verődik a sima tengeren
Egy árva szél sem jatozik a pálmá levelen.

x x x

Rajfák sáborában a hegyen beke van
Itt ott egy műlasi-ház nevet ki vidoran.
Narancs berek körüli - majd egy magor plasan
Cactus, cypress csoportból kivünik egymagán.

x x x

A bedves róza még él, él vele több virág
Az oléves lepkeket sanyat nyújt, élves ad,
Legozebb mélyzöld a párszint, lombot suhint az ág
Korav, hullott level, nem jószó selet, halált.

x + x

De orthon, ott a pusztán, távol teljes fele
Axiott tüskéből kecsül az ivdög sekeré,
Teges, havas éjoraknak meglapja a szele:
- Has pusztá nagy mérszöldig, meg sem is áll vele.

+ + +

Nagy jegenyél sepröjén sargi szellőcsodik,
Lusta, kövér felhőből csurog negyven napig,
A feneketlen sárban jószág csúszik bukik,
- Utas csak veszni megyer innen tavaszonjig.

+ + +

A szellő kandallóban axott fa nyírórog
Nincs senkinek jó bedve, ferj. feleség morog
Fel-délfele ha telnek, s a nap ha leporog,
Még is vót mindenki, és ágyba vánkórog.

+ + +

Len még is

K 513 / 814 / 9

S én még is oda vagyok, mohos eresz alá,
Ott hon e hó edennél szűm több kedves salál,
Mert bár a természetben legyen sél is halál
Kéblemben ott van csak nyár, hol rokon karja zár.

(118) 65

Kisza Nov. 2^{ai} 1854.

Szeretlek mint a fa virágát
Mint a virág illatját,
Mint az illatos a lepkék
Melyek azt beborhajtják.

+ + +

Mint a lepke a nap sugar
Mely szárnya körül játszik,
Mint a porczem a nap sugarat
Melyben fénylen játszik.

(110.) 66.

Savoyard-dal

- Drindrin, Drindrin, Drindrin, Drin
Allasol meg egy kicsinyt
Nekzetek a kis fiut,
A ki lössöbe fut
A kis fiut a kis lyant,
Jancsol, ugrik, csólot hány.

Hupp hupp hupp, Hupp hupp hupp,
- Kövid láb, hósnai papucsi.

+ + +

Drindrem, Drindrem, Drindrem, Drem!
A hegyek közt sülettem!
Málen sarsott az anyám
De az is elfogyott am!

Parisa kel:

64
Tarisba kellest meñem
Taj be sbeas eheñtem!
Ax nem jö, ax nem jö!
Tobb Parisonál a' lünyhó'
+ + +

811
Din dxin, Drix dxin, Dc dxin, Dxin
Adjásol már egy kicsinyt!
Csak úgy ugrink, eneklünk
Ha garast löltöl netünk
Ugorj, Anna, ugorj Jacques
Égy élnek el az árvák!
Merci oh Merci oh!
Gyűlt egy kis itva való!

190

Floxra.

811
Szereitek é? azt kérded sólem
Midön kezed, kezembe van
Fejemet lágyan sartsod ölben
S remem mosolgaor boldogan
+ + +

Egymást öelve felsalalják
Ax ifjúságnak sokajol,
Egymást forró csókkal kincelják
Ax ajkál, í a' szem ég, vagyog.
+ + +

Midön ábrándos homlokomra
Ax ifjúság bajfátylat von
S erőkenyűlvé dülör karomba
Ödd büvölvén hó dalom,
+ + +

's a' szív

I a szív dalt áldoz szerelménél
 A dal meg' szerelmet fakaszt.
 - Minthogy savasztok xeng az ének
 I madár dal xéxi a savaszt - -
 + + +

Most kezdted ezt most? Len szeresled!!
 - De ez oly könnyű szenvedély!
 Kébel nincst oly fa - szív esznek
 Hogy ná ne bírná enyi kéj.
 + + +

Oh majd ha a sors elkap töled
 Az éoz a szívvel harckva kél
 A kor csalódást hoz, is redőlet
 Ifjuságot, ábrándobert.
 + + +

A dicsvágy xomju, nagyvagyást
 Xül, mely vi fényt is kívátalt
 I az élv, mely szinte nem áhit mást
 Rangos kéjhölgy ölebe hájt.
 + + +

- Akkor ha xüdben öxed ében
 Az érezt, is régi lángja ég.
 Töj el a sorsra tűx nevében
 Töj: is akkor kezdld szeresx e meg?
 + + +

I sanyborjimat törve öfke
 Kámondom én a várt igent.
 I leltem lelkedben megfürösztve
 A - idvökülök idelent.
 + + +

I szerelmem nem lesz longe ábránd
 Mely egyet nem solá eped,
 Sem süno tájsék mit gyönyör hányt,
 - Akkor, is ne most kezdj engemet.
 + + +
 + + +

191.

NálmánnakSzületésnapj köszöntő

/ szabad rimékben: /

1854.

Azt Isten adjon neked jó napot!
 Vagy is kályhádba pattogó székot.
 Mert a nap - hogy ha meg is kaphatod -
 Rád jótanázt görben, - s avval kifízet.
 Adjon, mert a vén karcos biblia
 Azt mondja egyik szentségselen lapján
Tioxának hogy született egy fűz
 Isten Leotádja üdvejege, napján
 Az az harácson előtt kilencz nappal,
 Lap foggal, kariláppal, feltett balappal.

+ + +
 Es ez se völdél nyurga férfiu
 I minthogy harminckét irak akkoron:
 E köszönveges evten nagy körü
 Levél mind o - mind ij sörvény soron.
 Es im lehall völdad minden bilencs!
 Mert nagy karu báir völdél az előtt,
 Báir nagy körüvöl lábod mefőre ninco,
 Báir nagy körü abroncs negyed darabja
 Tegted vörény alázasos alálya
 Vol megokorulást vöréel előbb,
 Rágsal kindoban - lattam - párnát, dennát,
 I csak keserü só tört a vaslapun át.

+ + +
 Nivánom szívöl böldeg legy es xinyog!
 De addig csak mig ezt is meg nem inod
 Minden sorany lö jöjjen birakolcolba
 I dogöghön sorra, hogy ha egyxer ott van,
 Azt ég rád mindenféle coudat merjen

Többsz
 ↘

Többek közt bajszod nőjön a fűledre
 Csikmad a nádorágoddal össze ejzen
 Mással ne csiszorék vohá nyakvörstedre.
 Pipád elstartson egy pár óra hófrazat
 A szivart szíjjad, ne juh-cseskens szíjjad.
 I most mis kiványak? Szóly vajjon mi kell még?
 Igax! - jól végy fel minden fajsa gallért;
 - Mert arval csak nem szaporítom a szót,
 Hógy szapszot bőven s bakasort igyal -;
 Hódits szü - , bolondits ven léányzót,
 /: Vagy aszponys: /, arra kedved úgy is kézen áll.
 Kivánandom has nem is van csak abban:
 Tedd be az ajét fijam mert hideg van!
 - Irásról szöllhatnék, de lenne furcsa
 En is elverhetven: o mea culpa! -

+ + +

I most elfogyott a vértöm, kérelek szépen,
 Ha firkám morvatelet sebedbe is,
 Vedd szivesen is igax aszverképen;
 I ha több nincs: jól érrex irántam ennyiert.
 Mert ennek is hidd nem kis munka kellett.
 Dasum Nixában a kandalló mellett.

(95) 67

Nixxa 7^a Jan. 1855.

Hogy ne szeretne hamar az olasz lyán,
 Mitor oly hü nap vagyog egalyán;
 - Hogy a gyermekvir vágyakva peridül
 - Hogy a karácsony béleletet szül.

+ + +

I hogy ne szeretne höz ha szeret már
 Kive gyült tenger, vere sükes ár:
 Hát, a szikrát mely törül vija...
 ... Szabához semül, s fénynyel borisja!
 "Szép jó"

+ + +

"Kéj, jövevény te! s gazdag erőtényel
 Ne bánj itt könnyen a nő-erényel.
 Ha coal, ha fertős, aranyos vagyod
 Vigyázz, vörpadda válhat kéjagyad"

+ + +

Ne vesz be jó szót jászai levante
 A lánykás kenyre, kedvre ölelte
 Kény s kedv elmúlva, székenbe hagyta
 Majd mint csavargós slúste atija.

+ + +

Megörült a lyán exer bajában...
 Egy kép, a boszú ép am agyában.
 - Mintha körül bus felleges a táj,
 De egy köszálon ég a napvihar.

+ + +

--- Szép meleg este, csendes a tenger
 Szél nem ébreksi a falombot fel.
 Holdfényben alaxit a szög slajfa...
 --- Két páros gerle nyugdel alatta.

+ + +

Taj e csök méreg, sötét halals kár,
 Minst egy veszangyal, Kovaura úgy áll.
 Szeme még fénylőbb a sötéteiben
 Haja sötétebb, szüst holdfényben.

+ + +

Szemébe két sör, kezébe két sör
 A csalfa szüveg vörös utas sör,
 -- Hogy ne szerezne hön az olasz lyán,
 S boszúját hogy ne ventné a csalfán.

po

Szív és ész

A sziv hö nap, - és sermőföld az esz.
 Az melegit, - minden ebből kenyész.
 A büzös eszme, mely gyilkol, öl, árt,
 - Merges hunyász, mely nem lát nap sugarát.
 A jó gyümölcsfa, melyet nap nevel,
 Nap érlel, és áldással sölti el.
 Sokszor - egy ily gyümölcsöt, fa körül
 A népek kenyés ekere örül.
 Rút eszme, csak rút, - nincs. Büzös mi rút.
 De csak szék van, mely kéjt, s nem hasznos nyújt.
 A szék --- egy deli méltóságos sölgő.
 Vesékedven, neveltek nap és föld.
 - Ha faradtan jössz éles sándora
 Fejed letenni vagyol, s nincs hova.
 E' sölgő hűs árnya menten befogad
 - Előunnyadós s látsz vidító almokat,
 --- Drökhöld sölgők anda berkesé,
 Ifjú szívemnek szív költsérete!
 Futnom mért kell - elhagyva árnyidat, -
 Az életpályát, mely oly sivatag.
 Elhetnek benned vadként szabadon,
 Emlenyt legelve vörög patakon,
 Csak én és ő! - - Tejem kevely bogár
 Fel felakadna buja borostyán!
 Oh! mért a' szék, magában, oly keves,
 A sziv oly hö - és oly fagyos az esz!!

(109) 68

Egy kép alá
 (magyar métrum)

Sz a' kis lyán úgy e csinos kis lyán?
 - Nem francia, nem is egész talján

A' Nizzaial tulajdonképen
 provençales.

Hami

* az utolsó vers, haker' drámaiból
 * az utolsó vers, haker' drámaiból

Flamio szemét sül a vixrül kapta,*
 - Szive meleg, mint az olasz napja.
 + + +

Néklö szemé elvándorol meszre
 Hol az éggel a' hab ferrad vöfse.
 Megy le a' nap - de eg' már egy csillag,
 - Alkonyásban hó vitovla villog.
 + + +

Előszotta a' napot a' senger -
 A' lyán síve most gyűl szexellemel.
 - Kicsiny napot, nagy senger ha ólja
 Nagy szexelmet egy tiv csöle coat szija.
 + + +

Höldfenyben szeg a' vad szöle level
 A' hü legény ides dolgot besxel.
 - Pírül a' lyán - s bái ej' kerd is lenni,
 Vallara döl, hogy ne la'ssa senki! -

(113) 69

Elba mellett

(Mars. 7^{én} 1855.)

Űg a' senger Elba mellett
 S a' hullám hullámra kel,
 Fölötte a' süs felleg,
 Fölöle ordit a' szél.
 E' süs felhö senicked
 - Ugy-e' his sziges-emléked?
 Es e' szél a' hír szele
 Bonaparte nagy neve.
 Elülnek a' nemzedéket
 A' világ elválszik;

rijabó öltz

Ujabb öltár, újabb képek,
 Miknek a' kor' áldozik.
 De ki vad nyakát megüli
 A'zt a' népi imádva türi;
 S nem felejté bárha holt,
 Ha igaz vármolyja völt.

Igy él most is milliökonak
 Szájában Napóleon,
 Kiéd pedig jármába völtak
 E' s'kenvedtet egyékon.
 Elba! Elba! - s a' skigetre
 Van minden sekintet vesve;
 Szemmel emlekes keves
 Tüli, s' evélyes szerek.

De immár ax' éppen elsiunt
 Ax' eseményes skiget;
 Immár enekem is megvüint,
 Mert hozni iséleket
 A' sorsenet nagy könyvében,
 Nem hivatalom énnekem,
 Nagy kalandor! híredet
 S' his' lant nem ejti meg.

Canticó.

Félre lant! - Hürsöt kerembe! ...
 Mert nem szobost énnekemre
 Nyisom mossan ajbamát.
 Nem kel' a' lyán szep szeméből,
 - De a' világ s'érlovéből:
 - A' forráv melyből fakad.

* * * *

Rómából

Rómából - kétszáz világnak
 Crasereből - feltábornak
 Horram, adax szellemek!
 - I mint kivészet ejfelenként,
 A romok felállnak önténs --
 ... S ilő arcxot ölténel.

+ + + +

Minden látja mit én látok?!
 - Vagy rajtam sán külon ásolé
 Aterexni bároni kint?
 -- Lásva Rómás leszóó képpel
 Ifjú ruttal, öreg széppel,
 Exredet Janussakint.

+ + + +

Lásva díszes porba hullva,
 -- Segy sőt oxlopra borulva
 Idégetve hőeit:
 Képresemnek öl felelnék,
 De az Urbora ná nem telnek --
 -- És én sólem kérdetik.

+ + + +

Mert bár minékünk, pulyátnak
 Azon romok is csudátnak
 Tinnel, - mit etenk táis:
 Nézik lil mind látták épen
 A Colosseum is épen --
 - Csak egy hívány köröbái!

+ + + +

Most a két domból vioxhangzó
 Oxvecsendülő harangzó
 Felre csajja képresem!
 Segy leszóó, bár miúlt időre,
 -- A keresztnek gyözelme,
 S versamibra emlékszem.

+ + + +

hisz az egy

Nih az egi uj világer,
 Verükkel vótak le a' bit,
 - De verükkel nincs nyoma!
 Mert itt újra - vótövegnek,
 All - is balga festett képmek
 Exer oxifra Aemploma.
 + + + +
 Oh! a' miúts csak a' mi itt nagy:
 - Róma régi Róma hol vagy?!
 Látni séged rágyam ég.
 - Itt van itt. - de vótövegnek
 Nepe szolga nepe törpe
 - I minden fonye - vótöveg.

III.

Atk öregür alma

Kemény, hideg sél oda kinn
 Nagyos havat vót ablakamba
 Ki sen láshatól üvegim
 Oh sünim be van rúzzal vonva.
 - Karvótbe hát rest nyugalomba
 Öreg sestem nem bánja meg.
 - De meg - megrexsen, is felkiadó
 A' mint az ablak körim álsal
 Exem a' havító szelet.
 Sél állót hát is süket evinálót.
 Paránsit hamvas sükhelyemmel
 Felgerjessem: most fas' reájót
 I'm újra lángolat sestemmel.
 - En karvótbenben elmerenget,
 A' süket nérvén elnidárok. -
 - Míg sőt svemben hamvas üsökit
 A' elsüns kéjnek szerelemmel
 Hiv sokajásót felgerjeszük - - -
 Hju va..

891

Jjji' ragnök! 'es'ö' velem van!
 Lágyan hordom vas karjaimban
 Köröskünk lomb, virág, virág,
 Halkan susog hö csöböröd...
 - Mi ex? Egy erös roppanás?!
 Beször az ablak semmi más.
 Huh! mily hideg van, tesszem veszed.
 Szep álmaim is mind elvesztet.
 Fűnyal süvölt fülemben a szél
 Vénnek gyávanak csúfol a szél...
 Prúndas hamar - ij ablak kell -
 - Kati aprany! hol a flannel?

(108). 70.)

Das ewige Lied

Tünder világ! Ragyogó nap!
 Sélben nyílt kékelet!
 Te szörse ég vösetek hab!
 - É si gályák hab felett!
 - - Nem kellesek! Csüggeds fejem
 Szepb álmodas serem.
 - É szállnak minz fecské skabadon
 Túl bérken, tengeren.

Túl tengeren felkeresik
 Az első xsonge höt.
 Löld báronyba öltözetik
 A kalaszos meröt.
 - En meg szögildó levamon
 A pusztát nyargalom.
 - - - Usannam lantom és a szél - *
 - Elöttem száll dalom!

*Olvasd: „Mögöttem bánatom pora,
 Elöl száll vig dalom.”

Th skabarság

Oh szabadság! Jaj a' kebel,
Oh áldott rónaság!

Hol borsó hegy nem felesel
Halván Istén sevája.

Hol a' nap soha nem fedest
Vad bérsvállal megest.

— Legy ép süx utban örvéforis
Nyugossal a' kelet!

+ + +

Iste népem búvongó magyar!
A' ősi sík felett.

Feléd nyílik é' rórgö bar,
Istám seged emleget.

Feléd, feléd indul fiad
I' öledben éled csak,

A' nagy világbán idegen,
És teste lette rab. —

Handwritten text in the top left corner, possibly a date or reference number.

Handwritten text in the top right section, appearing to be a list or a set of instructions.

Handwritten text in the middle section, partially obscured by a stamp.

Handwritten number '113' in the middle left section.

Large block of handwritten text in the bottom middle section, mostly illegible due to fading.

Handwritten signature or name in the bottom right corner.

2513/814/2

114

Friest 16 Sept. 1857.

Fel-labom már a' csolnalon
Fel még a' skárazon.
Kém a' fávól hon fele...!
- Szűm nála a' danyjalom.

Szilas vagy hó remény vala
Mely ide vezetett.
S most csak visszhangoz halom én
Szél emlékeket.

Ha látod néha estvelen
Kajósol csillagot,
Gondolj rám akkor kedvesem!
- Megyél; isten hozza!

Y. H.
S. S. S. S. S.

115

Velenze sept. 19. 1857.

Mint egy éles ódon, de üres kardhüvely
Aranytól fényesen, hűvellet rakottan
Képed kellem előtt város: úgy tűnik fel
Búszka palotáid hogy meglátogattam.

Képed palotáid. Szár remél egy helyben,
A' művészt szívesen elmereng té rajtad
De az erősacél nincs mára hűselyben
Mellyel a' népeket rabigáda hajlani.
Elve még halat vagy sötét gondolat.

Keman 18

4
Nemán hasogatják mosolygó tengered
És most díszes örömgyász rabrágga vált is
Míg az ég ugyanaz a laguna felett.

A Szent Marcus többé nem diadal rablár,
Stárosasoroszlányi nem győzelmi emel.
Abban szolga könyvtől harmatosat ollár
Emekel meg' vissza hegyelemből nyerve!

Hat a legtöbbszörnek, s bűnök is, kanyaját
Hídegen a Doge larat'li nékhez.
Siomorán lesi az kemeli eljegyzett aráját
A botor idegen, meg hogy festőket.

És a ked' veres sorlój' melyet a' diühöd nép
Önhitvámságának hűrnökeül emelt.
Kémes de egyszer is mind tanuságos emel.
Példájával meghűt sőt lángoló rebelt.

Szép vagy szép, vékony! Lehetek még soha is
Eset palotaid még nem diulede mel
A föld minden nép, horkán búcsút állt
— Fővárosra lefelé az emlékezetnek!

